

Posudek oponenta habilitační práce

Masarykova univerzita

Fakulta právnická

Habilitační obor právo Evropské unie

Habilitant JUDr. Václav Stehlík, LL.M., Ph.D.

Habilitační práce „Applikace národních procesních předpisů v kontextu práva Evropské unie“

Oponent Doc. JUDr. Richard Král, LL.M., Ph.D.

Katedra evropského práva PF UK v Praze

Posuzovaná habilitační práce se především zabývá analýzou dvou unijních limitů použití vnitrostátních procesních předpisů při uplatňování nároků plynoucích z unijního práva. Tyto dva limity představované obecnými unijními procesními zásadami rovnocennosti a efektivity poprvé judikoval SD EU ve věcech Rewe/Comet. Lze souhlasit s habilitantem (str. 34), že stanovením těchto limitů otevřel SD EU pomyslnou Pandořinu skříňku. Stanovení těchto limitů totiž znamená, že vnitrostátní aplikační orgány nemohou již při uplatňování unijních nároků aplikovat národní procesní předpisy bez dalšího, ale musí je podrobovat testu slučitelnosti s těmito unijními limity.

Zásadním problémem nicméně je, že SD EU prozatím konkrétní hranice těchto limitů, jakož i otázky jak postupovat v případě jejich překročení, řeší až příliš kazuisticky a zašmodrchaně. Jedná se o další z viditelných případů (vedle např. problematiky přímého účinku směrnic EU) kdy SD EU upřednostnil užitečný účinek unijního práva před principem právní jistoty.

Habilitant relevantní kasuistickou a nepřiliš jednoznačnou judikaturu SD EU důkladně analyzuje, a to v kontextu relevantní akademické literatury. V této souvislosti považuji za hlavní vědecký ale i praktický přínos práce to, že v ní provedená analýza vyúsťuje v dovození řady systémových východisek a závěrů. Tato východiska i závěry poskytují podle mě vnitrostátním aplikačním orgánům použitelné vodítko pro to, jak testovat zda dotčené národní procesní předpisy (zejména předpisy upravující podmínky pro vydávání předběžných opatření, časové lhůty a ex offo aplikaci právních pravidel) jsou konformní s unijními

procesními zásadami rovnocennosti a efektivity, a pro to jak postupovat v případě, že konformní nejsou.

Za až příliš skromné považuji autorovo vyjádření na str. 238, že práce v mnohých ohledech jen otevírá témata. Práce naopak v mnohých ohledech otevíraná témata i důkladně řeší.

Jedinou závažnější připomínku mám k tomu, že habilitant v práci netestoval alespoň některá vybraná česká procesní pravidla s ohledem na jejich konformitu s unijními limity jejich použití, a neupozornil tak na žádné případy, kdy české procesní předpisy potenciálně překračují tyto limity.

Po formální stránce je habilitační práce plně vyhovující. Upozornit lze jen na drobné překlepy na několika málo místech (např. str. 32, 75, 198, 213, 219).

Dotazy

Mohl by habilitant uvést konkrétní případ potenciální nekonformity českého procesního pravidla s unijními procesními zásadami rovnocennosti a efektivity? Jak by měla být takováto nekonformita řešena aplikačními popř. legislativními orgány?

Závěr

Habilitační práce JUDr. Václava Stehlíka, LL.M., Ph.D. na téma „ Aplikace národních procesních předpisů v kontextu práva Evropské unie“ podle mě **splňuje** požadavky standardně kladené na habilitační práce v oboru právo Evropské unie.

V Praze dne 25.4.2013

Doc. JUDr. Richard Král, LL.M., Ph.D.

